

Биографски податоци

Академик Живко Михаил Попов е роден пред седумдесет години во Кавадарци, НРМ (СФРЈ). Одраснал во Битола, каде завршил основно училиште (*Гоце Делчев*) и гимназија (*Ј. Б. Тито*), а Медицински факултет во Скопје, во 1976 година. На Клиниките за хируршки болести (Клиника за урологија „Доц. д-р Иван Влашки“) при Медицинскиот факултет, Универзитет „Св. Кирил и Методиј“ (УКИМ) во Скопје, се вработил во 1977 година. Едногодишната воена обврска ја извршил во 1977/78 год. во 47. класа на Санитетската офицерска школа (СОШ) на ЈНА, во Белград и во Осиек (СФРЈ).

Универзитетското образование го почнува како специјалист хирург-уролог во 1983 год., кога ја завршил четиригодишната специјализација по урологија на Медицинскиот факултет во Скопје, а хирург-трансплантолог е од 1986 год., кога завршил и специјализација по трансплантациона хирургија во Универзитетско-клиничкиот центар „Хенри Мондор“, XII париски универзитет, во Франција (кај проф. Клемен-Клод Абу/Clement-Claude Abbou; проф. Жан Овер/Jean Auvert). На 27.11.1990 год., на Медицинскиот факултет при Универзитетот „Св. Кирил и Методиј“ во Скопје ја одбранил својата прва докторска дисертација од областа на медицинските науки со наслов: *Проценка на реактивноста на локорегионалната туморска лимфогеностипула и улогата на лимфогеностипулата во дијагностиката на урогениталниот канцер* (ментор: проф. д-р Благој Бадиев).

Акад. Живко М. Попов своето образование го продолжил во Париз, при што во 1994 год. се здобил со универзитетска диплома за продлабочени студии во хируршките науки (*Diplome d'Etudes Approfondies en sciences chirurgicales, D.E.A.*) на V париски универзитет „Рене Декарт“ (*Rene Descartes*), со писмен испит и јавна одбрана на мемоарот со наслов: *Evaluation de la proliferation et de la surexpression de p53 dans le cancer de la vessie: Valeur pronostique* (директор на студиите: проф. Дидиер Хусен (Didier Houssin).

На 10 ноември 1998 год., ја одбранил својата втора докторска дисертација во Франција од областа на хируршките науки (опција канцерологија), повторно на престижниот V париски универзитет „Рене Декарт“ (*Rene Descartes*), *Faculte de Medecine/UFR Cochin Port Royal*, тезата со наслов: *Marqueurs moleculaires du cancer vesical: valeur pronostique* (ментор: проф. Доминик К. Шопин/Dominique K. Chopin). Јавната одбрана на трудот била оценета со највисока оценка од страна на комисијата со која претседавал претседателот на Француската уролошка асоцијација, проф. Франсоа Рихард/Francois Richard.

Во 2011 год., во рамките на Европската унија на медицински специјалисти (EUMS) се здобил со Европска диплома за трансплантациона хирургија (European Honorary Diploma for Transplantation Surgery), станал член на Европскиот борд по хирургија во Берлин (Fellow of European Board of Surgery) и стекнал звање FEBS.

Клиничкиот тренинг и наобразбата ги стекнал во повеќе универзитетски институции во Р Македонија, СФРЈ и во странство. Во согласност со стручните активности предвидени со програмата и планот за специјализација, покрај Хируршките клиници при Медицинскиот факултет во Скопје, во 1982 год., престојувал три месеци на Институтот за урологија и нефрологија во Белград и Уролошката клиника при Клиничкиот центар во Љубљана. Пролетта 1985 год., заминал на неколкумесечна специјализација во Клиниката „Мајо“ на Медицинскиот факултет „Мајо“ во Рочестер (Mayo Clinic, Mayo Medical School, Rochester), во Минесота, САД (проф. В. Л. Фурлоу/W. L. Furlow; проф. Хорст Зинке/Horst Zincke), каде што се запознал со употребата на протези во урологијата, импотенцијата, пенисната хирургија, лимфните дисекции кај урогениталниот канцер, радикалните простатектомии, трансабдоминалниот пристап на урогениталните органи и други големи хируршки процедури во онколошката урологија.

Во текот на 1985/1986 год., бил на едногодишна специјализација по трансплантациона хирургија на XII париски универзитет во Клиничкиот центар „Хенри Мондор“, кај реномираните професори Жан Овер/Jean Auvert, Клод Абу/Claude Abbou и Доминик Шопен/Dominique Chopin. Во 1986 год., исто така, престојувал четири месеци кај познатиот проф. Морис Каме/Maurice Cameu во Медицинско-хируршкиот центар Фош, *Centre Medico – Chirurgical Foch*, во Париз, заради

едукација во полето на онколошката урологија, посебно за радикалните цистопростатектомии кај канцерот на мочниот меур и неговата супституција, област во која проф. Каме/Самеу има сопствени процедури.

Од 1992 до 1994 год., повторно престојувал на XII париски универзитет во Клиничкиот центар и во Центарот за хируршки истражувања „Хенри Мондор“, кај професорите Клод Абу (*Claude Abbou*) и Доминик Шопен (*Dominique Chopin*). Во овој период, тој извршил двегодишна суплементарна едукација во полето на бубрежната и мулти-органската трансплантација, онколошката урологија, како и научноистражувачка работа во полето на имунологијата на урогениталниот канцер.

Неговата суплементарна едукација е богата со повеќе кратки стручни престои со цел да се перфекционираат постојните или да се воведат нови хируршки процедури во решавањето на уролошката патологија, од кои се издвојуваат: Универзитетот „Корнел“ во Њујорк/*Cornell University, New York* (проф. Нил Бандер/*Neal Bander, 1999 г.*); *Универзитетскиот клинички центар А. К. Х.*, во Виена, (проф. М. Марбергер/*M. Marberger, 2000 и 2002 г.*); *Универзитетската Елизабетска болница во Линц*, Австрија, (проф. Јанечек/*Janetschek, 2003 г.*); Универзитет во Тел Авив, Израел, Клинички центар „Шибба“ (*Sheeba*), (проф. Амрам Ајалон/*Amram Ayalon, 2003 г.*); на Универзитетот во Берн, Швајцарија, (проф. Урс Студер/*Urs Studer, 2003 и 2006 г.*); Медицински центар „Рабин“, болница „Бејлинсон“, Оддел за трансплантација на органи, Израел/*Rabin Medical Centre, Beilinson Hospital, Department for Organ Transplantation, Petah Tikva, Izrael* (проф. Ејтан Мор/*Eytan Mor, 2013 г.*) и други.

Академските именувања и наставната дејност почнале во 1983 год., кога е избран за асистент по предметот хирургија на Медицинскиот факултет во Скопје; асистент по уролошка хирургија со титула странец во 1985/1986 год., во Универзитетските болници „Хенри Мондор“ (*Hopital Henri Mondor*) (проф. Жан Овер/*Jean Auvert*) и „Фош“ (*Hopital Foch*) (проф. Морис Каме/*Maurice Sameu*), во Париз, Франција. Во 1991 год. е избран за доцент, во 1996 год. за вонреден професор, а од 2002 год. е редовен професор со два реизбора по предметите Хируршка пропедевтика и Општа хирургија со воена хирургија на Медицинскиот факултет во Скопје. Тој одржува постдипломска настава за специјализанти по урологија, општа хирургија и други допирни

хируршки специјалности, каде што се третираат проблеми од хирургијата на урогениталниот систем. Бил ментор на повеќе успешно одбранети докторски дисертации и магистерски трудови, и сè уште е активно вклучен со три докторанди во третиот циклус студии при Медицинскиот факултет во Скопје.

Повеќегодишните стручни и научноистражувачки престои на клиничките болници во Париз му овозможиле да се здобие и со престижни академски титули на Парискиот универзитет: во 1993/94 г., универзитетски клинички шеф по уролошка хирургија (*Chef de Clinique associe aux Universites*) при Универзитетскиот болнички центар „Хенри Мондор“ (*Centre Hospitalier Universitaire (CHU) Henri Mondor, Faculte de Medicine Creteil, Universite Paris XII Val De Marne*); во учебните 1997/98; 1998/99; 1999/2000; 2001 и 2003 г., стекнал титула универзитетски поканет професор по уролошка хирургија при Клиничкиот центар „Хенри Мондор“ на XII париски универзитет, во Франција (*Professeur Invite des Universites CHU Henri Mondor, Faculte de Medicine Creteil, Universite Paris XII Val De Marne, France*), во рамките на Францускиот национален контингент на професори од прва класа, со полно работно време, по 4 месеци годишно. За време на овие престои на Парискиот универзитет, активно е вклучен во изведувањето настава и менторирањето на студиите за стекнување универзитетска диплома за продлабочени знаења во хируршките науки (*D.E.A.*).

Болничките именувања ги почнал како шеф на отсекоот за ендоскопија при Клиниката за урологија, Медицински факултет Скопје (1984 – 1991). Од 1992 до 1995 год., бил шеф на Одделението по општа урологија, а од 1995 до 1999 год., бил назначен за шеф на Одделот по уролошка онкологија. За директор на Клиниката за урологија бил избран во три мандата (1995 – 1997; 1999 – 2002; 2006 – 2012). Во 1996 год., бил назначен за модератор на Хируршките клиници при Клиничкиот центар Скопје, а нивни координативен директор бил во периодот од 1999 до 2002 година. Акад. Попов е основоположник и раководител на Центарот за трансплантација на бубрези при Универзитетската клиника за урологија, Медицински факултет при УКИМ, Скопје (1996 – 2012). Основач и раководител е на Одделот за уролошка хирургија при Специјалната болница за хируршки болести „Филип Втори“ – Скопје (2012 – 2014; 2016 – 2020), а работи и дава свој придонес во развојот на

урологијата во Општата болница „Ремедика“ – Скопје (2014 – 2016), „Неуромедика хоспитал“ (2020 – 2021) и Клиничката болница „Ацибадем – Систина“ (2021–).

Стручни и научни достигнувања

Акад. Живко М. Попов е првиот самостоен македонски трансплантациски хирург, комплетно едуциран и подготвен да ја спроведе оваа комплицирана хируршка методологија во пресадувањето и во решавањето на сите хируршки компликации. Со вкупно направени, под негово раководство, околу 270 пресадувања на бубрези (кадаверични и од жив дарител), главно, во периодот од формирањето на Хируршкиот центар за трансплантација, во 1996 год., па сè до 2012 година. Акад. Попов, со својот трансплантациски хируршки тим, нашата држава ја вброи во оние каде што оваа дисциплина постои и се извршува на европско ниво. Почнувајќи од крајот на 80-тите години на 20-тиот век, кога Клиничкиот центар во Скопје во тогашната СФРЈ претставува референтен центар за една од првите организирани кадаверични трансплантации на бубрези и кога ширум бившите југословенски простори беа првпат пратени десетина презервирани кадаверични бубрези, па сè до денес, оваа медицинска дисциплина перманентно се развива следејќи ги современите процедури во полето на трансплантологијата. Така, во 2002 и 2003 год., под раководство на акад. Попов се изведени и првите четири трансплантации на Балканот, при кои е употребена лапароскопска техника при земањето на бубрегот од живиот дарител, во соработка со проф. Д. Шопен/D. Chopin, од XII париски универзитет, и проф. А. Ајалон/A. Ayalon од Универзитетот во Тел Авив (*Popov et al. Prog.Urol. 2005*). Резултатите од оваа високо диференцирана хируршка дејност, која и денес непречено се изведува и се развива во Центарот за трансплантација на бубрези при Универзитетската клиника за урологија, од страна на учениците и хируршкиот тим на акад. Попов, може да се мерат со секоја европска клиника.

Акад. Живко Попов, едуциран на повеќе странски универзитети, а пред сè на оние во Париз, се формира во професионалец и научник на високо ниво, со широк репертоар на знаења и активности во полето на урогениталната хирургија. Тој е лидер во воведувањето на повеќе тешки хируршки процедури во онколошката урологија, како што се радикалните лимфни дисекции во пределот на ретроперито-

неумот кај тестикуларните карциноми, по што своевремено тој е познат на просторите на СФРЈ. Тој е, исто така, познат и по многубројните операции од областа на пелвичната хирургија на егзереза со илио-обтураторни лимфни дисекции и уринарна реконструкција. Тој го воведува трансабдоминалниот хируршки пристап при операциите на туморите на ретроперитонеумот, бубрезите и надбубрежните жлезди, и е еден од лидерите во воведувањето на радикалната простатектомија кај канцерот на простата, како и во реализацијата на неовезиката по радикална цистектомија кај мажот и жената, при малигните тумори на мочниот меур. Прв во Република Македонија ја изведува трансвагиналната суспензија на вратот на мочниот меур по методата на *Raz (UCLA)* кај стрес-инконтиненцијата кај жената. Лидер е во пенисната хирургија на овие простори, воведувајќи ја *Nesbit*-процедурата и *patch*-техниките по *Девин/Devine* кај вродените аномалии на penisот и *Peyronie*-евата болест, како и радикалните пенектомии со перинеостомија кај канцерот на penisот. Модерните ендоуролошки методи (перкутана нефролитолапаксија, уретерореноскопијата и др.) за лекување на уринарната калкулоза, при крајот на 80-тите години на минатиот век, станаа една од неговите главни стручни преокупации. Во првата деценија на 21 век, акад. Попов е лидер во воведувањето на лапароскопијата во урологијата, а посебно неговото внимание е насочено кон лапароскопската хирургија на надбубрежните жлезди која веќе станува рутина на нашите простори (Popov et al. *Urology*, 2008; Popov et al. *Prilozi*, 2015). Своео богато клиничко, хируршко и научноистражувачко искуство, несебично го пренесува на другите колеги на хируршките клиници, а особено на специјализантите и докторандите.

Резултатите од својата работа, акад. Попов перманентно ги презентира на меѓународни и национални конгреси и ги публикува во реномирани стручни и научни списанија. Како поканет предавач, *chairman*, член на *faculty* и учесник со свои излагања, партиципира на повеќе меѓународни конгреси од кои посебно се издвојуваат оние на *AUA (American Urological Association)*: Сан Франциско (1994), Лас Вегас (1995), Орландо (1996 и 2003), Сан Диего (1998), потоа Светскиот конгрес по урологија (*Societe International d Urologie*) во Монреал (*SIU*, 1999), Сантјаго (*SIU*, 2008) и Атина (*SIU*, 2019), како и на

повеќе конгреси на *EAU (European Association of Urology)*: Берлин (1994), Женева (2001), Париз (1996, 2012), Бирминген (2002), Конгресот на *ESUOE (European Society for Urological Oncology and Endocrinology)*: Марсеј (1991), Берн (1994), Конгресот на *ESOU (European Society of Oncological Urology)*: Виена (2004), Академија за хирургија/*Academie de Chirurgie*, Париз, Франција (1995), Научен состанок во Српската академија на науки и уметности (САНУ, 2007), Конгресот на Светското здружение за трансплантација во Сиднеј (TTS, 2008) и други.

Членување во научни асоцијации

- Интернационално здружение по урологија (*Societe Internationale d'Urologie – SIU*) (1995–). Национален делегат (1998 – 2012).
- Европска уролошка асоцијација – *EAU* (1998–).
- Европско здружение по уролошка онкологија (член и претставник за Источна Европа во Бордот на Здружението) (2002 – 2006).
- Член на Американската уролошка асоцијација (*AUA*) (2006–).
- Здружение за трансплантација на франкофонските земји (*Societe Francophone de Transplantation, SFT*) (2006–).
- Европско здружение за трансплантација на органи – *ESOT* (2010–).
- Македонска уролошка асоцијација (претседател: 1999 – 2002, 2010 – 2015).
- Македонско здружение за трансплантација на органи и ткива (2005–).
- Член на Македонското лекарско друштво (МЛД), еден мандат член на Управниот одбор.
- Претседател и организатор на Првиот македонски уролошки конгрес, во соработка со Европската уролошка асоцијација – *EAU* (2002), во Охрид.
- Претседател и организатор на 7. конгрес на уролозите на Југоисточна Европа (*SEEM/EAU*, 2011), во Скопје.
- Копретседател и организатор на 5. евроазиски зимски форум, одржан во МАНУ, во Скопје (2013).

Членување во државни и меѓународни тела и комисии

- Член на Федералната комисија за трансплантација при Сојузното министерство за здравство, Белград, Југославија, 1991 – 1992 (министер Драгиша Гачиќ).
- Национален координатор и шеф на „Македонија трансплант“, (координативно тело за трансплантација на органи и ткива), при Министерството за здравство на Р Македонија, (2002 – 2011).
- Член на Советодавното тело на министерот за здравство (2004 – 2006 и 2015 – 2017).
- Член на Одборот за акредитација и евалуација на високото образование во Република Македонија при Министерство за образование и наука (МОН) како претставник на МАНУ, мандат: 2011 – 2015.
- Офицер за врски и член на Одборот на гувернери на Северна Македонија во Меѓународниот центар за генетско инженерство и биотехнологија во Трст, Италија (*Liaison officer and Member of Board of Governors of North Macedonia in International Centre for Genetic Engineering and Biotechnology (ICGEB), Trieste, Italy*) (2018–).
- Член на Националниот совет за евроинтеграции (НСЕИ) при Собранието на РСМ (2021–).

Национални и меѓународни награди

- 2000 г.: Награда „11 Октомври“ како највисоко општествено признание за повеќегодишни особено значајни достигнувања за Република Македонија во областа на науката и образованието, хирургијата и трансплантацијата на бубрези.
- 2002 г.: Орден за придонес во француската култура и наука „Академска палма“ (*Chevalier dans l'Ordre des Palmes Academiques*), со Декрет на Премиерот на Република Франција.
- 2007 г.: Награда „13 Ноември“ на Град Скопје, за особен придонес во развојот и меѓународната афирмација на уролошката хирургија и трансплантацијата на бубрези во градот Скопје и Република Македонија.

- 2007 г. (и 1997 г.): благодарници од Медицинскиот факултет при УКИМ, Скопје, во знак на признание за придонесот во развојот и работата на Факултетот (јубилеи: 1947 – 1997 и 1947 – 2007).
- 2008 г.: Плакета од Универзитетот „Св. Кирил и Методиј“ во знак на признание за придонесот и афирмацијата на Универзитетот.
- 2010 г.: Повелба „Д-р Трифун Пановски“ на Македонското лекарско друштво (МЛД), за исклучителни резултати во унапредувањето на медицинската наука, практиката и развојот на здравствената заштита.
- 2010 г.: Државна награда „23 Октомври“ како највисоко признание за повеќегодишни остварувања за Република Македонија во областа на науката и образованието.

Грантови и проекти

- **Имунолошка состојба на малигниџе заболувања (Макро-проект на Медицинскиот факултет – Скопје**, раководител проф. П. Колевски. Потпроект за имунолошка состојба на урогениталниот канцер, учесници: Клиника за урологија, К. Ц. Скопје/Републички Завод за трансфузиологија – Скопје, главен истражувач Ж. Попов), оригинална статија:

Ж. Попов. (1993). *Процена на локореџионалнаџа и сисџемска клеџочна имунокомџеџенџија кај уроџениџалниоџи канџер*. Извештај на научен проект број 40213089: Имунолошка состојба на малигните заболувања – Универзитет „Св. Кирил и Методиј“, Медицински факултет Скопје, стр. 28–51.

- *Исџиџување на можносџиџе за неинвазивна дијаџносџика на карџиномоџи на мочниоџи меур*, проект на Министерството за образование и наука (учесници ОЕ Хируршки клиника – Клиника за урологија, ЈЗО Клинички центар, Медицински факултет, Скопје; Катедра за молекуларна биологија, ПМФ, Скопје, главен истражувач: **Ж. Попов**), оригинални статии:

S. Panov, D. Roganovic-Zafirova, G. Stavric, G. Yashar, **Z. Popov.** (2004). *High frequency of the HRAS oncogene codon 12 mutation on Macedonian patients with urinary bladder cancer*. *Genetics and Molecular Biology*, 27, 1, 9–14.

Ж. Попов. (2004). „Извештај за научноистражувачкиот проект број 4023120/0“ (грант од Министерството за образование и наука на РМ).

- Член на Истражувачката група за урогенитални тумори (*GETU- Groupe d'Etudes de Tumeurs Urologiques*) при 12. Париски универзитет (*CHU Henri Mondor*), директор: проф. Доминик К. Шопен (Dominique K. Chopin) (1992 – 2005), од каде што произлегуваат голем број оригинални публикации во научни списанија со висок фактор на влијание. Во рамките на групата, иницира, зема учество и координира повеќе проекти за клинички студии од областа на уролошката и трансплантационата хирургија и фундаментални научни истражувања од областа на урогениталните тумори и нивната имунологија, со посебен акцент на молекуларните маркери на канцерот на мочниот меур, односно *уроџелијалната онкогенеза*, од кои се издвојуваат следните студии:

А – Студија за ѓрогносџичката вредносџ на ѓрекумерната експресија на p53 и на ѓролиферацијата, ориџинални стипаии:

Z. Попов, A. Hoznek, M. Colombel, S. Bastuji, C. C. Abbou, D. K. Chopin. (1996). *Evaluation de la surexpression de la protein p53 dans le cancer de la vessie: valeur pronostique*, Chirurgie, 121, 6, 461–466,

Z. Попов, A. Hoznek, M. Colombel, S. Bastuji-Garin, MA. Lefrere-Belda, J. Belot, C. C. Abbou, C. Mazerolles, D. K. Chopin. (1997). *The prognostic value of p53 nuclear overexpression and MIB-1 as a proliferative marker in transitional cell carcinoma of the bladder*. Cancer, 80 (8): 1472–1481.

Б – Студија за адхезивните молекули (Кадерин- E), ориџинални стипаии:

S. Gil-Diez de Medina, **Z. Попов,** D. K. Chopin, J. Southgate, G. C. Tucker, A. Delouvee, JP. Thiery, F. Radvanyi. (1999). *Relationship between E-cadherin and fibroblast growth factor receptor 2b expression in bladder carcinomas*. Oncogene, 18 (41): 5722–6.

Z. Попов, S. Gil-Diez de Medina, MA. Lefrere-Belda, A. Hoznek, S. Bastuji-Garin, C. C. Abbou, JP. Thiery, F. Radvanyi, D. K. Chopin. (2000). *Low E-cadherin expression in bladder cancer at the transcrip-*

tional and protein level provides prognostic information. *Br J Cancer*, 83 (2): 209–214.

В – Студија за улога на EGF или епидермалниот фактор на раст кај уротелијалните тумори, оригинални студии:

V. Ravery, M. Colombel, **Z. Попов**, S. Bastuji, J-J. Patard, J. Bellot, C. C. Abbou, Y. Fradet. (1995). *Prognostic value of epidermal growth factor-receptor, T138 and T43 expression in bladder cancer*. *British Journal of Cancer*, 71, 196–200.

Z. Попов, S. Gil-Diex de Medina, V. Ravery, A. Hoznek, S. Bastuji-Garin, M-A. Lefrere-Belda, C. C. Abbou, D. K. Chopin. (2004). *Prognostic value of EGF receptor and tumor cell proliferation in bladder cancer: therapeutic implications*. *Urologic Oncology: Seminars and Original Investigations* 22, 93–101.

Г – Проект за истражување на уротелијалните тумори кај иррејходно дефинирани пациенти со мутации FGFR3, p53 и употреба на BCG, оригинални студии:

F. Saint, M-A. Lefrere-Belda, R. Quintela, A. Hoznek, J. J. Patard, J. Bellot, **Z. Попов**, E. S. Zafrani, C. C. Abbou, D. K. Chopin, S. Gil-Diex de Medina. (2004). *Pretreatment p53 Nuclear Overexpression as a Prognostic Marker in Superficial Bladder Cancer treated WITH Bacillus Calmette-Guerin (BCG)*. *European Urology* 45, 475-482.

- 2007 – 2009: грант од Шестата рамковна програма за истражување, технолошки развој и демонстрација на Европската комисија (*Research grant from the 6th Framework Programme on Research, Technological Development and Demonstration of the European Commission-Contract Number: 037739*), со работен наслов: „Интеграција на ДНК, РНК и протеински маркери во дијагнозата и прогнозата на карциномот на мочниот меур“. Во рамките на проектот набавена е опрема за основање банка на ткиво од урогенитален канцер при МАНУ (акад. Попов е главен истражувач за Република Македонија и национален претставник во конзорциумот на проектот).

- 2017 – 2020: **проектна соработка МАНУ – БАН** (Бугарска академија на науките), раководител од македонска страна на проектот со наслов: *Инијеџрирана имуноџенетиска анализа на молекуларни маркери на карциномот на мочниот меур релевантни во проценката на рекурентноста и прогнозијата на болеста.*
- 2020 – 2022: раководител и главен истражувач на меѓународен научен проект CRP/MKD19-02: *Diagnostic, prognostic and predictive biomarkers for bladder cancer management.* International Centre for Engineering and Biotechnology (**ICGEB Research Grants 2019**), Trieste, Italy.

Публицистичка дејност и научен придонес (сциентометрија)

Три мемоара, од кои два за докторски дисертации и еден за продлабочени знаења во хируршките науки, повеќе извештаи за научноистражувачки проекти. Едитор на бројот 5 од 2000-тата год. на реномираното француско научно списание *Annales d'Urologie*, посветен на бубрежната трансплантација во Република Македонија. Акад. Живко М. Попов како автор и коавтор објавил над 200 научно-стручни трудови, во домашни и меѓународни научни списанија, од кои во *Web of Science* се внесени 85 труда, кои се цитирани 611 пати, а *Hirsch*-овиот индекс изнесува 14. Во научната база *SCOPUS* се вклучени 69 труда кои се цитирани 750 пати, со *Hirsch*-ов индекс 15. Во научната база *Google Scholar* внесени се 182 труда кои се цитирани 1140 пати, а *Hirsch*-овиот индекс изнесува 18 (10.11.2021 година).

За редовен член на Македонската академија на науките и уметностите е избран на 27 мај 2009 година, а е нејзин потпретседател од 2020 година.